

være naturligt, at den revisionspåtegning, der er i loven, tages bort.

Den anden ændring, som ikke er en lovændring, men en ændring i bekendtgørelsen om, at man i stedet for, at det er 2 ugers faste opgaver sammen med børnene, nedsætter terminen til 1 uge, synes vi er en rigtig god idé, fordi vi selvfølgelig har og skal have fokus på, at de børn, der overgives i andres varetægt, også trygt kan være der, og der er det her en god foranstaltning.

Når vi så har givet de lovmæssige rammer, er der stadig rigtig meget for praksisfeltet at arbejde med. Vi ved godt, at der ude i praksisfeltet er brug for konstant undervisning, konstant tilførsel af ny viden om, hvad det er for nogle signaler, man skal kigge efter, i forbindelse med at børn og unge er i trygge rammer, når de er overgivet til andre mennesker. Det er selvfølgelig noget af det, som vi hele tiden skal følge med i, nemlig om vi lever op til, at omgivelserne har de rigtige forudsætninger for at kunne løse opgaven.

Jeg hæfter mig ved, at der i rigtig mange af høringsvarene jo gives udtryk for, at loven er et godt instrument, men der skrives også i bemærkningerne, at der er områder, hvor loven ikke er fuldt implementeret. Der skrives også, at der på visse områder godt kunne være en større præcisering af, hvilke persongrupper vi peger på, når man kan indhente børneattester. Så det betyder, at vi Socialdemokrater vil foreslå, at ministeren lover, at der medio 2010 laves en praksisundersøgelse af det.

Når vi nu tager revisionsbestemmelserne bort, kunne vi så ikke, når der er gået et par år, lave en undersøgelse af, hvordan det her område kommer til at lægge sig til rette, så vi kunne følge med i, om omgivelserne stadig væk har de rigtige forudsætninger for at kunne leve op til det her vigtige område? Hvis det viser sig, at vi skal være yderligere præcise i forhold til at beskrive, hvilke grupper vi skal pege på, når der skal kunne indhentes attester, vil vi kunne blive klogere på det i løbet af et par år.

Så vi vil altså gerne foreslå, at der om et par år laves sådan en praksisundersøgelse, og det vil vi bede ministeren kommentere senere her i behandlingen, og vi håber meget, at der vil vise sig en positiv tilgang til, at vi på den måde støtter op om at stryge revisionsbemærkningen og i stedet for om et par år får en undersøgelse af, om tingene udvikler sig i den rigtige retning.

Kl. 13:06

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre til fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

I sin enkelhed går dette lovforslag ud på at opheve den revisionsbestemmelse, der ved lovens ikrafttrædelse blev indføjet, og det er egentlig ganske enkelt at forholde sig til i dag. Dansk Folkeparti har ikke nogen indvendinger imod, at denne bestemmelse slettes. Jeg synes så alligevel, det også er relevant i dag at benytte lejligheden til at se på, hvordan loven har virket, siden den blev vedtaget i 2005.

Der er blevet indhentet 617.000 attester, hvoraf 65 har været positive. I 2007, hvor det var godt 171.000 attester, som blev indhentet, har det vist sig, at der var 28 positive attester, hvoraf de 6 er fundet i ganske almindelige idrætsforeninger. Jeg synes, det er fint at få sat tal på, og meget tyder jo også på, at loven virker efter hensigten, og at mange foreninger er blevet klar over nødvendigheden af sådan en lov, samt at krænkerne så også holder sig fra job med børn og unge nu, hvor de ved, at de skal have rent mel i posen.

Men desværre ved vi jo også, at der er krænkere, som formår at snige sig udenom og finder ud af, at det er bedst at finde nye klubber, som de så kan agere i. Og selv om man overordnet må sige, at denne lov har virket efter hensigten, så må man jo også i samme åndedrag sige, at hver en positiv børneattest er en for meget. Derfor er det vigtigt, at der fortsat er meget fokus på området og på information i idrætsklubber og foreninger, som har med børn og unge at gøre, om, at det er meget vigtigt, at man også får indhentet disse attester, for selv om det er lovpligtigt, viser det sig jo, at der stadig er steder, hvor man faktisk ikke er klar over, at det er et lovkrav. Ofte er det almindelig uvidenhed og et spørgsmål om, at mange ledere måske gennem mange år har kendt trænerne og ikke haft mistanke om noget som helst og derfor ikke har tænkt på, at trænerne også skulle tjekkes.

For at sikre sig bedst muligt bør der egentlig i hver klub tages en drøftelse af selve proceduren omkring det her, og jeg finder det meget fint, som det skitseres, at der i nogle klubber to gange årligt, f.eks. lige før sæsonstarterne, indhentes en ny attest på trænerne og ledere, for hvis det bliver almindelig rutine, er det jo ikke et spørgs-